

den 31. december f. å. Udvalget består herefter af repræsentanter fra Australien, Belgien, Brasilien, Burma, Danmark, Ecuador, Frankrig, Guatemala, Holland, Indien, Indonesien, Irak, Kina, New Zealand, Storbritannien og USA.

7. Sydvestafrika.

(Dagsordenens punkt 36).

Lige siden 1946 har spørgsmålet om Sydvestafrikas administration, herunder navnlig Den Sydafrikanske Unions forpligtelse til at aflægge årlige beretninger, stået på plenarforsamlingernes dagsorden. På den 7. samling vedtog man at udsætte behandlingen af sagen til 8. plenarforsamling (jfr. beretning 7. samling sp. 136).

Spørgsmålet om Sydvestafrika blev henvist til behandling i 4. udvalg. Man søgte her at nå frem til en praktisk ordning af forholdet mellem Den Sydafrikanske Union og FN, men også i år viste det sig, at unionen ikke ville acceptere den af den internationale domstol på plenarforsamlingens forespørgsel i 1951 i sagen afgivne udtalelse, hvorefter unionen ikke ensidigt har ret til at ændre Sydvestafrikas status. Da erfaringen havde vist, at man måtte søge at finde nye veje til spørgsmålets løsning, fremsatte en lang række delegationer, herunder den danske, et resolutionsforslag, ifølge hvilket der — indtil der kan opnås en aftale mellem FN og Den Sydafrikanske Union — blev foreslået nedsat en komité bestående af 7 medlemmer (oprindelig 9) med den opgave at undersøge de foreliggende oplysninger om Sydvestafrikas administration en international undersøgelse. Iøvrigt skulle den nedsatte komité udarbejde forslag til en procedure

for behandlingen af det fremkomne materiale med henblik på senere forelæggelse for plenarforsamlingen.

Den danske repræsentant i 4. udvalg, landsretssagfører Hermod Lannung, erindrede i et indlæg om, at de tidligere forsøg på at overtale den sydafrikanske regering til at gennemføre den internationale domstols rådgivende udtalelse havde været forgæves. De Forenede Nationer burde derfor nu tage et yderligere skridt til gennemførelse af domstolens udtalelse ved at påtage sig så meget af det internationale tilsyn, der tidligere udøvedes af Folkeforbundet, som det var praktisk muligt under de givne forhold, samtidig med at forhandlingerne med den sydafrikanske regering, såvidt det da var muligt, skulle fortsættes.

Ikke blot forslagsstillerne til ovennævnte resolution, men også en lang række andre delegationer, herunder navnlig USA's, Canadas, Jugoslaviens og flere sydamerikanske, gav i deres indlæg udtryk for, at de støttede resolutionsforslaget, som blev vedtaget af plenarforsamlingen den 28. november 1953 med 46 stemmer; herunder alle de nordiske lande, medens 12 stemte passivt, herunder bl. a. østblokken, Storbritannien, Frankrig og Beneluxlandene; Sydafrika stemte imod. Et forslag, hvori plenarforsamlingen endnu en gang gentog sine tidligere resolutioner om, at Sydafrika bør bringes ind under formynderskabsystemet, blev også vedtaget af plenarforsamlingen. Nogle dage senere godkendte plenarforsamlingen indstillingen fra 4. udvalg om, at Sydvestafrika-komiteen skulle bestå af repræsentanter fra Brasilien, Mexico, Norge, Pakistan, Syrien, Thailand og Uruguay.

X. Budget- og administrationsspørgsmål.

I. Budgetterne for 1953 og 1954.

a. Budgettet for 1953.

(Dagsordenens punkt 38).

Generalsekretærens overslag viste, at de faktisk afholdte udgifter i kalenderåret 1953 ville overstige det bevilgede beløb,

\$ 48 327 700, med \$ 1 541 750. I kalenderåret 1953 var der på den ene side opnået dels en række besparelser på budgettet, men på den anden side var budgettet blevet overskredet bl. a. med et beløb på \$ 1 885 850, udgørende udgifterne til refusion af indkomstskat, betalt af funk-